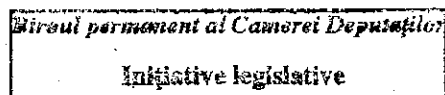
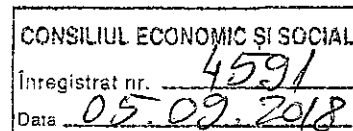

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

Nr. 585 din 17.07.2018

CĂTRE

BIROUL PERMANENT AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

În conformitate cu prevederile art. 74 din Constituția României și cele ale art.92 alin.(1) din Regulamentul Camerei Deputaților, vă înaintăm alăturat *Propunerea legislativă privind organizarea și funcționarea Institutului Român pentru Drepturile Omului*, pentru a fi supusă dezbaterii și adoptării de către Parlamentul României.

În numele inițiatorilor,

Deputat Iusein IBRAM

Expunere de motive

Conform Principiilor de Paris¹ adoptate de către Adunarea generală a ONU prin Rezoluția 48/134 din 1993 referitoare la statutul Instituțiilor Naționale pentru Drepturile Omului, acestea sunt organisme independente, reglementate prin legislația națională, având mandatul de a promova și proteja drepturile omului din statul respectiv. Prin înființarea lor, aceste instituții sunt elemente-cheie ale unui sistem eficient de protecție a drepturilor omului care creează o punte între decalajele dintre normele internaționale privind drepturile omului și implementarea acestora la nivel național.

Criteriile principale ale acestor Principii au în vedere: un mandat „cât mai extins posibil” bazat pe standardele universale ale drepturilor omului care să includă dubla responsabilitate, atât de a promova cât și de a proteja toate drepturile omului; independență față de guvern garantată prin legislație; putere adecvată de investigare; pluralism prin reprezentarea societății civile implicate în protecția și promovarea drepturilor omului, prin prevederi care să permită prezența sau stabilirea unei cooperări eficiente cu acestea; resurse umane și financiare adecvate.²

Astfel, instituțiile naționale de drepturile omului au atribuții ce privesc monitorizarea, cercetarea, consilierea guvernului și parlamentului, raportarea către organismele internaționale, soluționarea plângerilor, asigurarea de asistență, educația și formarea în domeniul drepturilor omului, informarea privind noutățile în materie de drepturile omului, identificarea unor exemple de bune practici.

Pe baza acestora, instituțiile naționale pentru drepturile omului au capacitatea de a aborda în mod cuprinzător și consecvent problemele legate de drepturile omului, datorită mandatului lor lărgit, care ar trebui să includă competențe de promovare și apărare a tuturor drepturilor omului: civile, politice, economice, sociale și culturale. Acest lucru face posibil ca o instituție națională pentru drepturile omului să acopere și să integreze conceptul drepturilor omului în politicile guvernamentale, în legislație și în societate, în special în conștientizarea opiniei publice.

Prin cooperarea cu alți actori implicați la nivel național, european și internațional, instituțiile naționale pentru drepturile omului au menirea de a sprijini persoanele fizice să își exercite drepturile lor fundamentale, precum și de a semnaliza încălcări ale acestora.

Organismele ONU, inclusiv Adunarea Generală și Consiliul pentru Drepturile Omului au afirmat în mod repetat rolul important pe care îl au instituțiile naționale în promovarea și protecția drepturilor omului atât la nivel național, cât și internațional cu respectarea acestor principii care reprezintă principala sursă de standarde cerută pentru ca acestea să poată proteja și promova eficient drepturile omului.

Alinierea la aceste Principii este necesară și, totodată, recomandată în cadrul Alianței Globale a Instituțiilor Naționale pentru Drepturile Omului (GANHRI) și a Rețelei Europene de Instituții Naționale pentru Drepturile Omului (ENNHRI), structuri

¹Principiile de la Paris - formulate în 1991 la Conferința consacrată instituțiilor naționale de drepturile omului, devenite document oficial al Adunării Generale ONU în 1993, – referitoare la statutul instituțiilor naționale pentru drepturile omului.

²<http://www.irdo.ro/principiiledelaparis.php>

al căror membru este Institutul, ca măsură de recunoaștere și întărire a rolului instituțiilor naționale de drepturile omului în asigurarea aplicării standardelor internaționale în domeniul drepturilor omului.

Acesta este și punctul principal al expunerii de față, în care ne referim la necesitatea existenței și funcționării Institutului Român pentru Drepturile Omului.

În procesul democratizării societății românești, un loc central a revenit garantării și respectării drepturilor și libertăților omului, în concordanță cu angajamentele asumate de țara noastră, cu standardele stabilite pe plan internațional în domeniul drepturilor omului.

În acest context a fost necesară înființarea Institutului Român pentru Drepturile Omului (IRDO) prin Legea nr. 9/1991, ca organism autonom, specializat, având rolul de a contribui la promovarea îndeplinirii drepturilor omului, la cunoașterea reglementărilor internaționale și la colaborarea cu forurile internaționale din domeniul drepturilor omului. Prin înființarea acestui organism, autoritățile române răspundeau, la acea vreme, preocupărilor ONU, OSCE și Consiliului Europei, care prin numeroase rezoluții și recomandări încurajau crearea și dezvoltarea unor instituții naționale independente cu atribuții specifice în domeniul promovării și protecției drepturilor omului și prin alte mijloace decât cele din sfera judiciară.

IRDO a reprezentat prima instituție națională pentru drepturile omului creată în România după 1989. Pe parcursul existenței sale, odată cu evoluția reglementărilor internaționale prin adoptarea Principiilor de Paris de către Adunarea generală a ONU, prin Rezoluția 48/134 din 1993, și a Recomandării (97) 14 de către Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, Institutul a urmărit respectarea și aplicarea normelor internaționale și regionale privind funcționarea instituțiilor naționale pentru drepturile omului. Ancorându-și preocupările în realitățile concrete ale fiecărei perioade, ale fiecărei etape, Institutul a avut permanent în vedere organizarea unui cadru corespunzător și crearea unor mijloace adecvate pentru aplicarea și respectarea concretă a drepturilor omului, pentru o mai bună cunoaștere și conștientizare a lor, atât de către instituțiile publice, cât și de către persoanele fizice, cu atât mai mult cu cât România este membră a ONU, a OSCE, a Consiliului Europei și a Uniunii Europene.

Au existat însă în ultimii ani recomandări către statul român din partea mecanismelor ONU (Comitetul ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor³, Comitetul ONU privind drepturile omului⁴, Comitetul

---

³ Cu ocazia evaluării rapoartelor periodice combinate 7 și 8 la Convenția pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor, Comitetul ONU a constatat cu îngrijorare că, în ciuda angajamentului asumat în timpul revizuirii periodice universale (PUR), statul român nu a modificat încă Legea nr. 9/1991 pentru a revizui statutul Institutului Român pentru Drepturile Omului. În acest sens Comitetul a recomandat adoptarea măsurilor necesare pentru ca Institutul Român pentru Drepturile Omului să respecte pe deplin principiile de la Paris, în special în ceea ce privește mandatul său de a proteja drepturile femeilor și de a promova egalitatea de gen, statutul și durata calității de membru în Consiliul său general (A se vedea pct. 12 și 13 din Concluziile CEDAW din 24 iulie decembrie 2017, CEDAW/C/ROU/CO/7-8, p. 4).

⁴ În urma evaluării celui de-al cincilea raport periodic privind implementarea Pactului internațional privind drepturile civile și politice, Comitetul ONU pentru Drepturile Omului a luat notă de existența unor instituții naționale care au mandate de protecție a drepturilor omului, printre care Avocatul Poporului, Consiliul Național de Combatere a Discriminării și Institutul Român pentru Drepturile Omului, dar subliniază faptul că niciuna dintre aceste instituții nu sunt acreditate ca

ONU privind drepturile economice, sociale și culturale⁵, Consiliul ONU pentru Drepturile Omului⁶) privind adoptarea măsurilor necesare pentru ca IRDO să respecte pe deplin Principiile de la Paris, în special în ceea ce privește mandatul său de promovare și protecție a drepturilor omului. De asemenea, au existat recomandări și din partea Comisarului pentru drepturile omului al Consiliului Europei privind consolidarea independenței, eficienței și eficacității instituției, prin clarificarea competențelor și asigurarea resurselor umane și financiare adecvate pentru a-și putea îndeplini mandatul⁷. Institutul este bugetat ca poziție distinctă din bugetul Camerei Deputaților din Parlamentul României, pentru a-și desfășura activitatea ca instituție independentă.

Totodată, în urma procesului de acreditare a Institutului din 2011, în raportul Subcomitetului de acreditare se preciza faptul că este necesar ca pentru clarificarea mandatului Institutului, legea de înființare să precizeze în mod explicit atribuțiile specifice de promovare și protecție a drepturilor omului.

Potrivit Principiilor de la Paris, mandatul unei instituții naționale ar trebui interpretat într-o manieră largă, liberală și pur pozitivă pentru a promova o definiție progresivă a drepturilor omului care să includă toate drepturile prevăzute în instrumentele internaționale, regionale și naționale. În acest sens, trebuie ca, în demersurile pe care le facem, să avem în vedere drepturile și libertățile fundamentale cuprinse în Constituția României, drepturile omului recunoscute de comunitatea internațională, îndeosebi cele stipulate în Declarația Universală a Drepturilor Omului, în convențiile ONU, în convențiile Consiliului Europei și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene precum și obligațiile legate de dimensiunea umană în cadrul OSCE.

Instituțiile naționale pentru drepturile omului trebuie să fie mandatate prin lege cu funcții specifice de promovare și protecție a drepturilor omului. Funcțiile de promovare reprezintă acele funcții care încearcă să creeze o societate în care drepturile omului să fie mai bine înțelese și respectate. Astfel, acestea pot include educația, formarea, consilierea, informare publică. Funcțiile de protecție sunt cele care abordează și încearcă să prevină încălcările efective ale drepturilor omului. Printre aceste funcții se

---

fiind în deplină conformitate cu Principiile de la Paris, referitoare la statutul instituțiilor naționale pentru promovarea și protecția drepturilor omului.(art. 2). În acest sens Statul român trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că instituțiile sale naționale pentru drepturile omului se conformează pe deplin Principiilor de la Paris și funcționează independent, transparent și eficient. (A se vedea pct. 9 și 10 din Concluziile CCRP din 11 decembrie 2017, CCPR/C/ROU/CO/5 p. 2)

⁵ În urma evaluării celui de-al treilea și al cincilea raport, Comitetul și-a exprimat, în mod particular, preocuparea de faptul că Institutul Român pentru Drepturile Omului nu corespunde în totalitate cu Principiile de la Paris privind statutul instituțiilor naționale pentru drepturile omului. În acest sens a recomandat statului român să adopte măsurile necesare pentru ca IRDO să poată corespunde pe deplin cu Principiile de la Paris. (A se vedea pct. 6 din Concluziile CESCR din 9 decembrie 2014, E/C.12/ROU/CO/3-5, p. 2)

⁶ România a trecut prin trei cicluri de evaluare periodică universală până în prezent, atât în urma primului ciclu EPU (a se vedea Raportul grupului de lucru privind EPU din 3 iunie 2008 A/HRC/8/49, pct. 50), cât și după cel de-al doilea (a se vedea Raportul grupului de lucru privind EPU din 21 martie 2013 A/HRC/23/5 pct. 109.17-109.22) recomandările Consiliului ONU pentru drepturile omului au avut în vedere adoptarea măsurilor necesare pentru ca IRDO să fie în concordanță deplină cu Principiile de la Paris.

⁷ A se vedea raportul de țară din 2014

numără monitorizarea, cercetarea, investigarea și raportarea încălcărilor drepturilor omului și pot include primirea plângerilor individuale.

În acest sens, este necesar ca legea de funcționare a Institutului să cuprindă reglementări clare și la obiect, asigurându-se predictibilitatea. Astfel, pentru îndeplinirea rolului de a asigura punerea în aplicare, într-un mod efectiv, a instrumentelor internaționale privind drepturile omului, la recomandarea Subcomitetului de acreditare, Institutul trebuie să desfășoare activități de monitorizare și raportare a situației drepturilor omului în România, în special pentru categoriile de persoane vulnerabile, să întocmească rapoarte și recomandări cu privire la modul cum sunt respectate și aplicate normele în vigoare și să se sesizeze asupra unor încălcări ale drepturilor omului. În acest sens, s-a introdus obligația instituțiilor abilitate de a comunica sau după caz, de a pune, de îndată, la dispoziția Institutului, în condițiile legii, informațiile, documentele sau actele pe care acestea le dețin.

Pentru a asigura aplicarea integrală a Principiilor de la Paris, Subcomitetul recomandă ca instituțiile naționale pentru drepturile omului să mențină relații de colaborare cu instituții și actori naționali cu preocupări în domeniul promovării și protecției drepturilor omului. De asemenea, instituțiile trebuie să coopereze cu Organizația Națiunilor Unite și cu orice altă organizație din sistemul ONU, cu instituțiile regionale și instituțiile naționale ale altor țări, care au competențe în domeniul protecției și promovării drepturilor omului.

Pentru o mai bună clarificare a mandatului și a atribuțiilor Institutului, trebuie valorificată activitatea de cercetare, întrucât sfera cercetărilor pe tema drepturilor omului este deosebit de bogată în mediul academic, iar aspectul practic este cel care ar trebui să fie o prioritate a Institutului Român pentru Drepturile Omului, prin identificarea de bune practici și publicarea de studii pe diverse arii tematice din domeniu.

Tot în vederea respectării Principiilor de la Paris, este necesară asigurarea reprezentării pluraliste a societății civile implicate în protecția și promovarea drepturilor omului, în special prin prevederi care să permită prezența sau stabilirea unei cooperări eficiente cu reprezentanții: organizațiilor neguvernamentale responsabile de promovarea și protecția drepturilor omului, organizațiilor sociale și profesionale relevante; universităților și experților calificați; Parlamentului; departamentelor guvernamentale. Reprezentanții executivului nu pot avea drept de vot, potrivit recomandărilor Subcomitetului de acreditare.

De asemenea, se urmărește reglementarea în mod clar atât a atribuțiilor, cât și a competențelor pe care organele de conducere ale Institutului trebuie să le aibă, precum și a structurii organizatorice și a statutului personalului Institutului Român pentru Drepturile Omului.

Conform observațiilor Subcomitetului de acreditare privind salarizarea

personalului din instituțiile naționale, salariile și beneficiile acordate personalului instituției naționale ar trebui să fie comparabile cu cele ale funcționarilor publici care desfășoară activități similare și cu calificări și responsabilități similare în alte instituții independente ale statului.

Considerăm că salarizarea personalului trebuie să se realizeze corespunzător funcțiilor specifice de conducere și execuție a funcționarilor publici parlamentari, în condițiile legii.

Având în vedere că Institutul Român pentru Drepturile Omului, în decursul acestor ani, a funcționat aproape exclusiv în baza Regulamentului de organizare și funcționare și a Regulamentului de ordine interioară, considerăm că pentru toate cele expuse mai sus se impune adoptarea unei noi *legi privind organizarea și funcționarea Institutului Român pentru Drepturile Omului*, în acord cu recomandările organismelor internaționale și abrogarea Legii nr. 9/1991 privind funcționarea Institutului Român pentru Drepturile Omului.

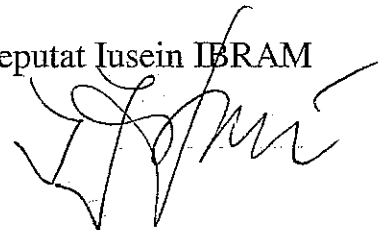
Este imperativ necesar ca, într-un domeniu precum cel al drepturilor omului, activitatea unei instituții publice să vizeze, în special, eficiența în plan concret și nu la un nivel teoretic, pentru a contribui decisiv la respectarea drepturilor omului și pentru a contura o viziune clară a instituției privind promovarea și protecția drepturilor omului.

Sperăm, mai mult decât atât, că reglementările aduse prin noua lege vor spori încrederea cetățenilor români în instituțiile de stat, lucru pe care toată lumea și-l dorește și care va avea beneficii reale pentru dezvoltarea pe viitor a societății noastre, astfel ca orice confuzii, abuzuri și interpretări nepotrivite, care au avut sau pot avea loc, să fie înlăturate și evitate pe viitor.

În consecință, vă supunem spre dezbateră și aprobare prezenta *Propunere legislativă privind organizarea și funcționarea Institutului Român pentru Drepturile Omului*.

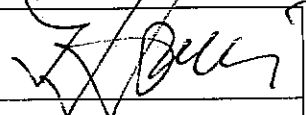
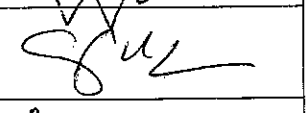
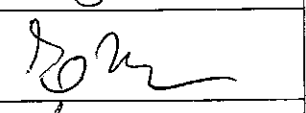
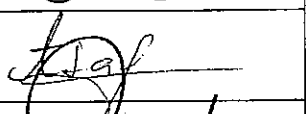
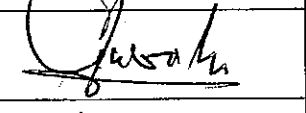
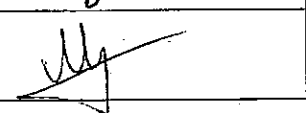
În numele inițiatorilor,

Deputat Iusein IBRAM

TABEL

cu inițiatorii Propunerii legislative privind ..... organizarea și funcționarea
Institutului Român pentru Drepturile Omului

1.	Kram Iuseq	lela	
2.	CIOFU TAMARA	dep. PSD	
3.	Sarapatru Elena	dep. PSD	
4.	Seftola Ana Adriana	dep. PNL	
5.	Vasile Daniel	MIN	
6.	Petre Florin Manole	dep. PSD	
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind organizarea și funcționarea Institutului Român pentru Drepturile Omului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. – (1) Institutul Român pentru Drepturile Omului este instituție de interes național, cu personalitate juridică, în acord cu prevederile Rezoluției A/RES/48/134 a Adunării Generale a Națiunilor Unite din 20 decembrie 1993, prin care au fost adoptate Principiile de la Paris și Recomandarea R (97) 14 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei din 30 septembrie 1997 cu privire la înființarea de instituții naționale pentru drepturile omului.

(2) Institutul Român pentru Drepturile Omului, denumit în continuare IRDO sau Institutul, este organism independent în domeniul drepturilor omului, care, în exercitarea atribuțiilor sale, își desfășoară activitatea, în condițiile legii, fără ca aceasta să fie influențată sau îngrădită de către alte instituții ori autorități publice.

(3) Sintagma “Institutul Român pentru Drepturile Omului” nu poate fi folosită de nicio instituție publică sau privată, în cuprinsul denumirii acesteia.

(4) Institutul Român pentru Drepturile Omului este ordonator terțiar de credite. Finanțarea IRDO se asigură din bugetul Parlamentului ca poziție distinctă pentru cheltuieli privind funcționarea Institutului și salarizarea personalului.

(5) Sediul Institutului este în Municipiul București.

Art. 2. – (1) Institutul Român pentru Drepturile Omului își desfășoară activitatea în scopul promovării și protecției drepturilor omului în conformitate cu Rezoluția A/RES/48/134 a Adunării Generale a Națiunilor Unite din 20 decembrie 1993 prin care au fost adoptate Principiile de la Paris.

(2) În îndeplinirea scopului său, IRDO are ca obiective: drepturile și libertățile fundamentale cuprinse în Constituția României, drepturile omului recunoscute de comunitatea internațională, îndeosebi cele stipulate în Declarația Universală a Drepturilor Omului, în convențiile ONU, în convențiile Consiliului Europei și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și obligațiile legate de dimensiunea umană în cadrul OSCE.

Art. 3. – Pentru realizarea mandatului său, de promovare și protecție a drepturilor omului, IRDO are ca atribuții:

a) monitorizarea și raportarea situației drepturilor omului din România, întocmirea de rapoarte și recomandări cu privire la modul cum sunt respectate și aplicate normele în vigoare, precum și sesizarea asupra unor încălcări ale drepturilor omului. În acest scop, Institutul poate solicita toate informațiile și documentele necesare de la instituțiile abilitate care au obligația să comunice sau după caz, să pună de îndată la

dispoziția Institutului, în condițiile legii, informațiile, documentele sau actele pe care le dețin.

b) informarea organismelor publice, a organizațiilor neguvernamentale, a cetățenilor și a factorilor interesați din sectorul privat privind documentele, practicile și uzanțele internaționale în domeniul drepturilor omului, inclusiv prin traducerea lor;

c) organizarea și coordonarea de programe de formare în domeniul drepturilor omului, cu privire la promovarea și respectarea acestora, destinate îndeosebi acelor categorii de persoane care au răspunderi speciale pentru protecția drepturilor omului sau pentru cunoașterea problematicii drepturilor omului în rândurile unor largi categorii ale populației;

d) furnizarea de puncte de vedere, recomandări, propuneri și rapoarte cu privire la orice aspect legat de promovarea și protecția drepturilor omului la solicitarea comisiilor Parlamentului, în cadrul elaborării proiectelor de lege având la bază rezoluții și recomandări ale instituțiilor europene și ale altor organisme internaționale care au legătură directă sau indirectă cu drepturile omului;

e) oferirea de consultanță Parlamentului și Guvernului în procesul de aderare, ratificare și de implementare a instrumentelor internaționale privind drepturile omului, precum și în ceea ce privește aplicarea recomandărilor europene sau internaționale cu privire la drepturile omului;

f) inițierea și realizarea de cercetări în domeniul protecției drepturilor omului, identificarea de bune practici și publicarea de studii pe diverse arii tematice din domeniu;

g) publicarea unui buletin privind drepturile omului și asigurarea unei largi difuzări a acestuia, inclusiv prin traducere în limbi străine;

h) menținerea și funcționarea unui centru de documentare și consultare, conținând texte de convenții internaționale, legi, documente, studii și publicații referitoare la drepturile omului, precum și oferirea de consultanță specializată în domeniu;

i) Institutul cooperează și organizează, periodic, consultări și acțiuni comune cu organizațiile societății civile, cu instituțiile naționale și cu alte organisme care desfășoară activități în domeniul drepturilor omului;

j) colaborează și participă la evenimente organizate de către sau cu instituțiile naționale pentru drepturile omului sau organisme similare din alte țări, precum și de către sau cu organizații internaționale și regionale care desfășoară activități în domeniul drepturilor omului.

Art.4. - (1) Activitatea Institutului Român pentru Drepturile Omului are caracter public. Serviciile IRDO sunt deschise tuturor utilizatorilor.

(2) IRDO publică și diseminează cu titlu gratuit cercetările, studiile, rapoartele și recomandările realizate în cadrul Institutului.

(3) Institutul, în conformitate cu scopul său, poate încheia parteneriate sau contracte de voluntariat pe perioadă determinată, potrivit legii.

Art.5. - (1) Institutul Român pentru Drepturile Omului este condus de un Consiliu general, reprezentativ, cu activitate nepermanentă, care decide asupra tuturor aspectelor semnificative privind activitatea instituției.

(2) Consiliul general este format din 15 membri, cu următoarea componență:

a) câte un membru desemnat de fiecare dintre Comisiile pentru drepturile omului și Comisiile juridice din Parlamentul României;

b) patru membri desemnați din cadrul unor universități de prestigiu din țară, de către Consiliul Național al Rectorilor din România;

c) patru reprezentanți ai societății civile cu activitate în domeniul drepturilor omului desemnați de Comitetul director al IRDO, numiți din partea: unei organizații care activează în domeniul protecției drepturilor copilului, a unei organizații care activează în domeniul nediscriminării, a unei organizații care activează în domeniul educației și a organizațiilor care apără drepturile persoanelor cu dizabilități;

d) un reprezentant desemnat de Ministerul Educației Naționale din învățământul preuniversitar, fără drept de vot;

e) un reprezentant desemnat de comun acord de asociațiile magistraților, legal constituite;

f) directorul Institutului Român pentru Drepturile Omului.

(3) Membrii Consiliului general sunt aleși pentru o perioadă de patru ani care, în principiu, corespunde mandatului parlamentar. Aceștia pot deține cel mult două mandate consecutive. După încheierea celui de-al doilea mandat este necesară o pauză, de cel puțin patru ani, pentru a putea deține un nou mandat.

(4) Consiliul general se reunește anual, în plen, în primul trimestru al anului sau ori de câte ori Comitetul director consideră necesară întrunirea acestuia. Pentru ca ședințele Consiliului general să fie valide, este necesară întrunirea unui cvorum de jumătate plus unu din numărul total al membrilor săi cu drept de vot.

(5) Consiliul general aprobă, cu jumătate plus unu din numărul membrilor săi cu drept de vot: Raportul de activitate al Institutului, Regulamentul de organizare și funcționare, Regulamentul de ordine interioară, execuția bugetară, planul anual de activități, componența Comitetului director și validează rezultatul concursului pentru ocuparea funcției de director al Institutului.

(6) Consiliul general monitorizează activitatea Institutului, cu scopul de a urmări aducerea la îndeplinire a obiectivelor cuprinse în Planul anual de activități al instituției. În acest sens, poate înainta propuneri Comitetului director în legătură cu activitatea acestuia.

(7) Consiliul general desemnează Comitetul director, dintre membrii săi, format din șapte persoane, alese cu votul a cel puțin jumătate plus unu dintre membrii Consiliului general cu drept de vot, astfel:

- a) doi reprezentanți din partea Comisiilor pentru drepturile omului din Parlament;
- b) doi reprezentanți ai mediului academic;
- c) doi reprezentanți ai societății civile;
- d) directorul Institutului.

(8) Comitetul director asigură conducerea activității curente a Institutului.

(9) Mandatul Comitetului director este de patru ani și corespunde cu mandatul Consiliului general. Fiecare membru al Comitetului director poate deține cel mult două mandate consecutive, urmând ca un nou mandat să poată fi obținut după o pauză de patru ani.

(10) Comitetul director are următoarele atribuții:

- a) analizează și aprobă proiectul de buget pentru anul următor;
- b) analizează și aprobă desfășurarea acțiunilor ce decurg din Planul anual de activități adoptat de Consiliul general;
- c) elaborează hotărâri privind declanșarea concursurilor pentru ocuparea locurilor vacante, promovarea personalului, delegarea personalului pe funcții de conducere;

d) alte atribuții stabilite de Consiliul general.

Art.6.- (1) Directorul reprezintă Institutul ca persoană juridică, conform reglementărilor în vigoare. Acesta răspunde de managementul curent al instituției și este, totodată, și șeful Sectorului cercetare.

(2) Directorul Institutului Român pentru Drepturile Omului este validat, în baza unui concurs, de către Consiliul general, cu jumătate plus unu din numărul membrilor săi cu drept de vot.

(3) Mandatul directorului Institutului este de cinci ani. La încheierea primului mandat, Consiliul general poate să reînnoiască o singură dată mandatul acestuia prin votul secret a cel puțin jumătate plus unu dintre membrii săi. După deținerea a două mandate consecutive, în vederea obținerii unui nou mandat, este necesară o pauză de minimum cinci ani.

(4) Postul de director devine vacant în una din următoarele situații:

- a) încheierea a două mandate consecutive;
- b) demisie;
- c) imposibilitatea definitivă a exercitării atribuțiilor;
- d) deces.

(5) Directorul Institutului are următoarele atribuții:

a) reprezintă Institutul ca persoană juridică în relațiile cu instituțiile și organismele naționale și internaționale;

b) ia toate măsurile necesare pentru bunul mers a întregii activități a IRDO;

c) conduce, coordonează și organizează direct activitatea Sectorului cercetare;

d) aprobă încheierea de parteneriate cu instituții și organizații din țară și din străinătate;

e) organizează concursurile pentru ocuparea posturilor vacante;

f) este ordonator terțiar de credite, calitate pe care o poate delega înlocuitorului de drept, în condițiile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice;

g) aprobă statul de funcții și numărul de personal necesar activității instituției, în limita bugetului anual, care se validează de către Comitetul director.

Art.7.- (1) Directorul adjunct este validat de către Comitetul director, în baza unui concurs. Directorul adjunct este, totodată, și șeful Sectorului informare și documentare.

(2) Mandatul directorului adjunct este de cinci ani. La încheierea primului mandat, Comitetul director poate să reînnoiască o singură dată mandatul acestuia, prin votul secret a cel puțin jumătate plus unu dintre membrii săi. După deținerea a două mandate consecutive, în vederea obținerii unui nou mandat, este necesară o pauză de minimum cinci ani.

(3) Postul de director adjunct devine vacant în una din următoarele situații:

- a) încheierea a două mandate consecutive;
- b) demisie;
- c) imposibilitatea definitivă a exercitării atribuțiilor;
- d) deces.

(4) Directorul adjunct are următoarele atribuții:

a) este înlocuitorul de drept al directorului Institutului pe perioada cât acesta lipsește sau nu își poate exercita atribuțiile;

b) conduce, coordonează și organizează direct activitatea Sectorului informare și documentare;

c) conduce, coordonează și răspunde, împreună cu redactorul-șef, de activitatea editorială a Institutului, de apariția Revistei „Drepturile Omului”, precum și a tuturor publicațiilor editate de IRDO;

d) întocmește Raportul de activitate al Institutului, la sfârșitul fiecărui an.

Art.8. - (1) Institutul Român pentru Drepturile Omului are următoarea structură organizatorică:

- a) Sectorul informare și documentare;
- b) Sectorul formare și pregătire a specialiștilor;
- c) Sectorul cercetare;
- d) Sectorul administrativ.

(2) Structura organizatorică, statul de funcții și numărul de personal necesar desfășurării activității Institutului, se aprobă prin ordin de către directorul instituției și se validează de către Comitetul director, în limita bugetului anual.

Art.9.- (1) Personalul Institutului Român pentru Drepturile Omului își desfășoară activitatea în baza contractului individual de muncă și a Regulamentului de organizare și funcționare. Salarizarea personalului cu funcții de conducere și de execuție se realizează corespunzător funcțiilor specifice de conducere și de execuție a funcționarilor publici parlamentari, în condițiile legii.

(2) Structura de personal a Institutului cuprinde personalul de conducere, personalul de execuție și personalul auxiliar, în limita maxima de 25 de persoane.

(3) Personalului din cadrul Institutului Român pentru Drepturile Omului, nominalizat în echipele de proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile, post-aderare, precum și din împrumuturi externe contractate sau garantate de stat rambursabile sau nerambursabile, îi sunt aplicabile prevederile legale în materie.

(4) Funcțiile de conducere și de execuție din cadrul Institutului se ocupă prin concurs sau examen, în condițiile legii.

(5) Angajarea, promovarea, precum și modificarea și încetarea raporturilor de muncă ale personalului se fac prin decizie a directorului Institutului, în condițiile legii, cu aprobarea Comitetului director.

(6) Persoanele cu funcții de conducere și de execuție din cadrul Institutului nu pot fi membri ai unui partid politic și nu pot îndeplini nicio altă funcție publică sau privată, cu excepția activităților și funcțiilor didactice din învățământul superior.

(7) Trecerea de pe un post de conducere pe un post de execuție vacant se face cu aprobarea Comitetului director, la cererea scrisă și motivată a persoanei care ocupă funcția de conducere.

(8) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile individuale ale personalului se stabilesc prin fișa postului, pe baza Regulamentului de organizare și funcționare al IRDO.

(9) Încălcarea prevederilor prezentei legi sau ale Regulamentului de organizare și funcționare a Institutului Român pentru Drepturile Omului de către personalul acestuia atrage răspunderea disciplinară sau administrativă, după caz. Răspunderea disciplinară se stabilește prin Regulamentul de organizare și funcționare al IRDO.

Art.10. - (1) Institutul organizează evenimente în colaborare cu organisme care desfășoară activități în domeniul drepturilor omului.

(2) Institutul organizează anual o conferință, cu ocazia Zilei Internaționale a Drepturilor Omului, cu participare națională și internațională.

Art.11. - (1) Institutul susține cu specialiști, organizarea unor cursuri privind drepturile omului în instituții de învățământ superior din țară. În cadrul acestor cursuri,

pot fi invitați, pentru a prezenta expuneri personalități din diferite țări, specialiști cunoscuți prin preocupările lor pentru promovarea drepturilor omului pe plan mondial.

(2) Institutul poate acorda asistență de specialitate în domeniul drepturilor omului, în cadrul mediului universitar sau preuniversitar din țară, la solicitarea acestora.

Art.12. – (1) Regulamentul de organizare și funcționare al IRDO se aprobă de către Consiliul general, la propunerea directorului Institutului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Raportul anual vizează activitatea Institutului pe un an calendaristic și se înaintează, în primul trimestru al anului următor, Consiliului general al IRDO în vederea dezbaterii și aprobării.

(3) Institutul Român pentru Drepturile Omului are obligația de a trimite, spre informare, Birourilor Permanente ale Camerei Deputaților și Senatului și de a prezenta în cadrul Comisiilor pentru drepturile omului din Parlament, raportul anual cu privire la activitățile sale. Raportul anual se publică pe site-ul oficial al Institutului.

Art.13. - (1) Cheltuielile Institutului se alocă din bugetul Parlamentului.

(2) În conformitate cu scopul și obiectivele sale, Institutul se poate angaja în activități de cercetare și alte activități sponsorizate și finanțate prin proiecte naționale, europene și internaționale care au legătură cu obiectul activității sale și, de asemenea, poate accepta contribuții voluntare sau donații, în condițiile legii.

Art.14. - (1) După intrarea în vigoare a prezentei legi, membrii actuali ai Consiliului general al Institutului își continuă mandatul, până la expirarea acestuia.

(2) Directorul Institutului Român pentru Drepturile Omului își continuă mandatul, până la expirarea acestuia.

Art.15. - La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr.9/1991 privind înființarea Institutului Român pentru Drepturile Omului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 30 ianuarie 1991.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
NICOLAE - LIVIU DRAGNEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU - TĂRICEANU